

Бабак Максим Андрійович

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

Щодо тлумачення статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів»

На сьогоднішній день поновлення порушеного споживчого права та інтересу в судовому порядку має досить важливе значення та вимагає особливої уваги оскільки Україна відповідно до Конституції є правовою державою.

Відповідно до статті 55 Конституції України кожен має право звертатися до суду в порядку українського судочинства.

Так, виходячи з ухвал районних та апеляційних судових інстанцій, є багато прикладів відмовлення у задоволенні позову про визнання неправомірності дій та поновленню порушеного права в галузі споживчого права, насамперед щодо поверненню банківського вкладу. Вказані позовні заяви залишалися без руху у зв'язку зі несплатою судового збору.

Згідно ч.2 ст. 4 Закону України «Про судовий збір» за подання до суду ставка збору для фізичної особи складає 1% ціни позову, але не менше 0,4 розміру мінімальної зарплати та не більше 5 розмірів мінімальної заробітної плати. Відповідно до статті 8 Закону України «Про Державний бюджет України 2016 р.» мінімальна заробітна плата з січня по квітень 2016 р. становить – 1378,00 гривень.

Таким чином розмір судового збору, який підлягає сплати за поданням позову щодо повернення банківського вкладу складає – 521,20 грн. Тобто, для розгляду позову треба заплатити 521,20 грн, для того щоб суд розглянув справу.

Але, на підставі ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав та інтересів.

Відповідно до цього, суди України трактують посилення позивача на ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» не є підставою для звільнення позивача від сплати судового збору, оскільки Законом України «Про судовий збір» споживачів, які звертаються до суду не звільнено від сплати судового збору. Тобто постала певна проблематика щодо правозастосування Закону України «Про захист прав споживачів» та Закону України «Про судовий збір».

Колізія законодавства створює загрозливий колапс у важливій сфері захисту прав споживача.

При цьому, слід відмітити, що Закони є актами єдиного органу законодавчої влади (Верховної Ради України). Основний Закон України не встановлює пріоритетність в застосуванні нормативно-правового акту. Щодо трактовки про скасування або часткове скасування акта попередньої редакції новим актом є не достатньо обґрунтованим. Загально прийнято що скасування або часткове скасування попереднього акту повинно містити застереження в новому акті.

Треба зазначити, що міжнародні Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, яку Україна ратифікувала Законом України №475/97- ВР від

17.07.97 року, Конституція України та чинне цивільне законодавство визначають, що правосуддя здійснюється на засадах рівності учасників цивільного процесу перед законом і судом незалежно від майнового статусу.

Натомість сплата збору в сфері захисту споживчих прав позбавляє громадян своєчасного та рівного доступу до правосуддя. Крім того, позивач опиняється в нерівності зі відповідачем, який може захищати свої права без сплати судових витрат.

Конституція України чітко визначає, що права і свободи людини і громадянина, не є вичерпними. Права і свободи гарантується і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових редакцій закону не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Отже, позиція в ухвалі апеляційного суду обл., Апеляційного Суду м. Районного Суду м., щодо судового збору звужує існуючі права визначенні Законом України «Про захист прав споживачів».

Тому, дотримання даної позиції, яка створює колізію у правозастосуванні судами різних нормативно-правових актів дає підставу для звернення до Конституційного Суду України.

На підставі викладеного, керуючись Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОШУ:

- 1) Прийняти звернення до розгляду;
- 2) Надати офіційне тлумачення статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» відповідно до норм Конституції України, зокрема розтлумачити:
 - а) Якими нормативно-правовими актами користуватися при сплаті судового збору за позовами, щодо захисту прав споживачів?
 - б) Чи звільняються позивачі від сплати судового збору за позовами пов'язанні з порушенням їх споживчих прав, при зверненні до суду?
 - в) Чи звужує стаття 5 Закону України «Про судовий збір» зміст та обсяг існуючих прав і свобод, зокрема в здійсненні рівного та справедливого доступу громадян до правосуддя?

Відповідно до чинного законодавства прошу відповісти письмово.

ДОДАТОК:

- 1) Витяги зі законодавства України щодо якого подано конституційне звернення ;
- 2) Ухвала Апеляційного Суду обл. із ЄДРСР в мережі Інтернет;
- 3) Ухвала Апеляційного Суду м. із ЄДРСР в мережі Інтернет;
- 4) Ухвала районного суду м. із ЄДРСР в мережі Інтернет.
- 5) Примірники звернення із додатками.

27.04.2016 р.